ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

Ἀνατ. ἡλ. 6.11΄. Δύσις ἡλ. 6.46΄.
Τίτου ὁσίου θαυματουργοῦ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 16.3, ἐλαχ. 5.5. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι : μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 766.0

ΤΙ ΕΠΕΔΙΩΞΕ ΚΑΙ ΤΙ ΚΑΤΩΡΘΩΣΕ

Ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν πιστεύουν ὅτι κατώρθωσαν ὅ,τι ἐπεδίωκον διὰ τῆς παρελθοντολογίας των, ἀπατῶνται μεγάλως. Ἀποπειραθεὶς νὰ μεταστρέψῃ τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν παταγώδη διάψευσιν τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπαγγελιῶν του καὶ ἀπὸ τὸ κατάντημα, εἰς τὸ ὁποῖον μετὰ μίαν τετραετῆ διακυβέρνησιν ἔφερε τὴν χώραν, ὁ κ. Βενιζέλος ἐπέτυχεν ἀπολύτως καὶ ἐξησφάλισε τελεσιδίκως ὅ,τι δὲν ἐφαντάζετο καὶ δὲν ἐπερίμενεν, ἀναμφιβόλως : παρέσχεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὴν τελικὴν βεβαιότητα περὶ τῆς ἐκπτώσεώς του καὶ τὸν ἐνέπλησεν ἀηδίας διὰ τὴν ἀθλιότητα ὁλης αὐτῆς τῆς παρελθοντολογίας — ἀηδίας θιγούσης ἠδὴ τὰ ὅρια τῆς ἀγανακτήσεως διὰ τὴν παράτασίν της καὶ καθ' ὅλην τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς. εἰς στιγμάς, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Λαὸς αὐτὸς ἀναμένει ἀπὸ τὸν ἀκόμη κυβερνῶντα τὴν χώραν ἐξηγήσεις διὰ τὰ δημευτικὰ μέτρα, εἰς τὰ ὁποῖα εὑρέθη ὑποχρεωμένος νὰ καταφύγῃ.

Διότι ἡ ἀηδής — δὲν γνωρίζομεν ἄλλην λέξιν καταλληλοτέραν διὰ νὰ τὴν χαρακτηρίσωμεν — ἀναδρομὴ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸ παρελθόν, ἡ ἀηδεστέρα αἰτία τῆς ἀναδρομῆς ταύτης, ἡ ὁποία εἶνε ἡ προσπάθεια ἐξάψεως παθῶν, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν νὰ λησμονηθῇ, τὸ σημερινὸν κατάντημα, ἔχουν μίαν ἀνηλεῆ καὶ ἀμείλικτον διὰ τὸν κ. Βενιζέλον ὑπόκρουσιν ἐκ τῶν πραγμάτων· μίαν ὑπόκρουσιν, ἡ ὁποία, βροντώδης καὶ ἐκκωφαντικὴ ὅπως εἶνε, καταπνίγει τὰς ἀξιοδακρύτους ἀφηγήσεις του περὶ τῶν «φιλικῶν» συνομιλιῶν του μετὰ ξένων πολιτικῶν πρὸ δωδεκαετίας. Εἶνε δὲ αὐτὴ ἡ ὑπόκρουσις ἡ χθεσινὴ ἐντολὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὅπως καταβάλλῃ ἀπὸ τῆς χθές, 1ης Ἀπριλίου, τοὺς τόκους τῶν ἐσωτερικῶν δανείων πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους ἐλαττον κατὰ 25 %. Εἶνε ἡ δήλωσις τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν θὰ πληρώνωνται ἐφεξῆς αἱ κληρούμεναι εἰς τὸ ἀρτιον ὁμολογίαι. Εἶνε ἡ κατόπιν τῆς ἀκρίτου ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπέδειξεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον κατ' Αὔγουστον τοῦ 1928, περικοπὴ τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἐμπιστευθέντων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δάνεια κατὰ τὸ ἓν τέταρτον. Εἶνε ἡ ἀδημονία τοῦ Λαοῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος — δικαίως— ἔχασε πλέον κάθε ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς λόγους τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐξηπάτα μέχρι πρὸ μηνὸς μόλις, ὅτι ἡ κατάστασις μας ἡ οἰκονομικὴ εἶνε ἄκμαία καὶ ὅτι οἱ τ' ἀντίθετα βεβαιοῦντες εἶνε ἠττοπαθεῖς ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἐξοργίζεται διὰ τὴν ἐντὸς τῆς Βουλῆς παρελθοντολογίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κ. Βενιζέλος ἐξηνάγκασε καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Ὁ Λαὸς αὐτὸς ἔχει πρὸ πολλοῦ ὑπερβῇ τὴν ἐποχὴν τῶν «ἀντιθέτων παρατάξεων», τῶν «χασμάτων». Αὐτὸς ὁ Λαός, ἡνωμένος ἀπὸ καιροῦ εἰς μίαν προσπάθειαν ἀναδημιουργίας καὶ οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν βλέπει σήμερον ἀναχαιτιζομένην βιαίως καὶ ἐπωδύνως ἐξ αἰτίας τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ Λαὸς αὐτός, ἡνωμένος σήμερον εἰς τὴν κοινὴν ἀνησυχίαν καὶ ἀδημονίαν διὰ τὴν αὔριον, εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀκούσῃ τὸν κ. Βενιζέλον ἀναπτύσσοντα εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐπέβαλλον τὴν κατάθεσιν τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὴν περικοπὴν τοῦ τοκομεριδίου καὶ διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς καταβολῆς τοῦ χρεωλυσίου τῶν ἐσωτερικῶν δανείων. Εἶχε τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν νὰ τὸν ἀκούσῃ ἐκθέτοντα τί κάμνει διὰ τὴν περικοπὴν δαπανῶν, διὰ τὴν κατάργησιν τῆς σπατάλης τὴν ὁποίαν εἰσήγαγεν ἡ ἄφρων διακυβέρνησίς του, διὰ τὴν συγχώνευσιν ὑπουργείων, δι' ὅσα τοῦ ὑπέδειξεν ἡ Δημοσιονομική. Ἡξίου — καὶ δικαίως — ὁ Ἑλληνικὸς Λαός νὰ ἴδῃ τὸν κ. Βενιζέλον, σιγῶντα ἐν συναισθήσει τῆς τρομερᾶς εὐθύνης τὴν ὁποίαν διὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν, νὰ καταβάλλῃ κάθε προσπάθειαν περισυλλογῆς τῶν ἐρειπίων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀφήνει μετὰ μίαν τετραετῆ διακυβέρνησιν. Εἶχε τὴν λογικὴν ἀπαίτησιν νὰ ἐξηγήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος διατί ἐσπατάλησε τόσα ἑκατομμύρια διὰ τὰ ἔργα ὁδοποιΐας, διὰ νὰ τὰ ἀφήσῃ εἰς τὸ μέσον, ὅπως τὰ ἀφῆκε.

Ἀντὶ τούτου βλέπει μετ' ἀηδίας καὶ ἀγανακτήσεως τὸν κ. Βενιζέλον προσπαθοῦντα, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, νὰ ἀναρριπίσῃ μίση καὶ πάθη, βεβαιοῦντα ἀνακρίβειας, παριστῶντα κακοπίστως καὶ τὸ παρελθόν. Καὶ ὅσοι ἐπίστευσαν ἐπὶ τὴν ἀνάγκην τῆς συγκροτήσεως μιᾶς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰρήνασθησαν ἀνεπιφυλάκτως, μόνοι κάποτε, ὑπὲρ αὐτῆς, καταντοῦν κατόπιν τῆς σημερινῆς ἐμφανίσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, νὰ διερωτῶνται ἐὰν ἦτο πράγματι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ συνεργασία ὠφέλιμος διὰ τὸ Ἔθνος μετ' ἀνδρὸς ἐκπίπτοντος, διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀποτυχίαν του, εἰς τόσας ἀναξιότητας.

Ἀνθρωπισμὸς

«Δὲν σᾶς συγκινεῖ λοιπὸν σᾶς, μοῦ γράφει ἕνας ἀναγνώστης μου, ἡ κίνησις τῶν ἡμερῶν αὐτῶν διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς τῶν δύο καταδίκων γυναικῶν τῆς Καλιθέας;Προσπαθεῖτε νὰ γελοιοποιήσετε μίαν εὐγενῆ καὶ ἀνθρωπιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος αὐθορμήτως καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ τὸν ὑποκινῇ, ἐκδηλώνει τὴν ἀπέχθειάν του διὰ κάποιαν ἐπικειμένην κακὴν πρᾶξιν τῆς Πολιτείας, τὴν ὁποίαν εἰς τὸν αἰῶνα αὐτὸν οὐδεὶς πλέον ἐπιδοκιμάζει. Ἀλλὰ περὶ τίνος πρόκειται; Περὶ δύο γυναικῶν —ἑνόχων ἔστω ἑνὸς συγγεροῦ ἐγκλήματος— καταδικασθεισῶν νὰ πληρώσουν τὸ αἷμα ἑνὸς ἀθώου, τὸ ὁποῖον ἔχυσαν, ἡ πρόκειται περὶ τοῦ βαρβάρου νόμου τοῦ ἐξακολουθοῦντος νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν θανατικὴν ποινὴν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ζῷα ἀποφεύγουν νὰ τὰ φονεύουν ; Ἡ Κάστρου καὶ ἡ Φούλα διέπραξαν ἀληθῶς ἔγκλημα τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὸν ἀποτροπιασμὸν διὰ τὰς εἰδεχθεῖς λεπτομερείας αἱ ὁποῖαι ἐπηκολούθησαν τὴν ἐκτέλεσίν του. Ἀλλ' εἶνε τόσον εἰδεχθέστερον τὸ θέαμα εἰς τὸ ὁποῖον καλεῖ τὸ κοινὸν ἡ Πολιτεία, θέαμα δύο περιτρόμων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ πυροβοληθοῦν εἰς τὸ Γουδὶ ἀπὸ τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα, ὥστε πολὺ δικαίως ἡ κοινωνία ἐξηγέρθη κατ' αὐτοῦ. Αἱ καταδικασθεῖσαι, καθ' ὃ γυναῖκες, εἶνε φυσικόν, νὰ μὴ ἔχουν τὸ θάρρος τὸ ὁποῖον ἔχουν συνήθως οἱ ἄνδρες εἰς παρομοίας περιστάσεις, πολὺ δὲ φοβοῦμαι ὅτι θέλουν ἐκπνεύσει πρὶν ἀκόμη ἐκπυροσκροτήσουν τὰ ὅπλα τῶν στρατιωτῶν. Ὑπάρχει ὅθεν ἀγριότης καὶ βαρβαρότης μεγαλυτέρα ἀπὸ αὐτήν; Σεῖς θέλετε νὰ πιστεύετε ὅτι ἡ ἐξέγερσις κατὰ τοιούτου ἐνδεχομένου ἀποτελεῖ παθολογικὸν φαινόμενον ἄξιον γελοιοποιήσεως. Δι' ἐμὲ ὅμως καὶ διὰ τοὺς σκεπτομένους ὅπως ἐγώ, ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶνε παρήγορος ἐκδήλωσις πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπισμοῦ, πρώτην ἴσως φορὰν παρατηρουμένη εἰς τὸν τόπον μας, καὶ ὀφείλομεν πάντες νὰ τὴν ἐνθαρρύνωμεν καὶ ὄχι νὰ τὴν σατυρίζωμεν».

Ὁ ἀναγνώστης μου ἔχει δίκαιον πράγματι ἰσχυριζόμενος ὅτι πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα παρατηρεῖται τὸ παρήγορον φαινόμενον τῆς ἐκδηλώσεως ὑπὸ τῆς κοινωνίας τοιούτων ἀνθρωπιστικῶν αἰσθημάτων, ἤστω καὶ ἂν ἀφορμὴ αὐτῶν εἶνε δύο γυναῖκες, ἐπιδείξασαι αὐτόχρημα θηριώδη ψυχὴν κατὰ καὶ μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματός των. Ἀλλ' ἀκριβῶς καὶ ἐγὼ διὰ τὸν ἴδιον λόγον ἔκρινα ὅτι ἐπεβάλλετο εἰς κάποιον νὰ ἐπικρίνῃ τὴν ἐξέγερσιν ταύτην, ἡ ὁποία ἐνεφανίζετο πρώτην φορὰν εἰς τὸν τόπον μας. Διατί τάχα πρώτην φοράν; Δὲν εἶχεν ἄρα γε ἄλλοτε κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ κοινὴ γνώμη ἀφορμὰς νὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἀνθρωπιστικὰ ταῦτα αἰσθήματά της καὶ ἔπρεπε νὰ τεμαχίσῃ ἡ Κάστρου τὸν γαμβρόν της καὶ νὰ πακετάρῃ ἡ Φούλα τὸν ἄνδρα της, διὰ νὰ δείξωμεν ὅτι εἶμεθα λαὸς ἥμερος, εὐγενὴς καὶ πολιτισμένος; Ἂς ἀναστρέξωμεν ὀλίγον εἰς τὴν ἱστορίαν, ἡ ὁποία ἀπό τινος ἐπεκράτησε νὰ λέγεται παρελθοντολογία καὶ ἂς ἀναθιφήσωμεν μερικὰς ἀπὸ τὰς σελίδας της. Πρὸ δεκατεσσάρων περίπου ἐτῶν εἰς τὴν Λαμίαν ἐξεδηλώθη κάποια ἀντικυβερνητικὴ κίνησις εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθησαν ἀναμεμιγμένοι καὶ μερικοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀκολουθήσαντες τὸ παράδειγμα τῶν κυβερνητικῶν συναδέλφων των, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀποκληθῆ παράγοντες. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι συνελήφθησαν, ἐδικάσθησαν καὶ κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. Ὁ ἕνας ἐξ αὐτῶν, ὁ Κούρτης, εἶχεν ἀδελφὰς τῶν ὁποίων ἦτο ὁ μόνος προστάτης, ὁ δὲ ἄλλος, ὁ Φασουλόπουλος, εἶχεν ἑβδομηκονταετῆ πατέρα τοῦ ὁποίου ἦτο τὸ μοναδικὸν στήριγμα. Μετὰ τὴν καταδίκην λοιπόν, ἀδελφαὶ ἀπροστάτευτοι καὶ πατὴρ κινδυνεύων νὰ παραμείνῃ ἔρημος εἰς τὸν κόσμον, κατέφθασαν ἐσπευσμένως εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἐν ἀλλοφροσύνῃ ἤρχισαν νὰ κτυποῦν τὰς θύρας ὀπισθεν τῶν ὁποίων ἐκρύπτετο ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀνθρωπισμός. Καμμία ἐξ αὐτῶν δὲν ἠνοιξε καὶ αἱ ἀτυχεῖς γυναῖκες μαζὶ μὲ τὸν ἀπαρηγόρητον γέροντα ἐπέστρεψαν ἄπρακτοι καὶ ἀπωρφανισμένοι εἰς τὸν τόπον τους.

Ὀλίγον κατόπιν ἀπὸ τὸ πένθιμον. τοῦτο περιστατικόν, τρίτος ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὁ Καλαμαρᾶς, συνελαμβάνετο καὶ κατεδικάζετο εἰς θάνατον, διότι ἔφερε ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ἐπιστολὴν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου πρὸς τὸν υἱόν του Βασιλέα Ἀλέξανδρον. Τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἔκαμε τὸ ἄγριον καθήκον του εἰς τὸ Γουδί, χωρὶς νὰ ἀφυπνισθῇ κανὲν αἴσθημα ἀνθρωπισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ διὰ τὸν ἄδικον χαμὸν ἑνὸς λεοντοκάρδου παλληκαριοῦ. Ἀλλ' ἐπηκολούθησε μετ' ὀλίγον ἡ δίκη καὶ ἡ καταδίκη τῶν "Ἑξ καὶ ὁ ἑνὸς κόσμος ἐπερίμενεν ἐνταγωνίως νὰ ἀκούσῃ κραυγὰς διαμαρτυρίας καὶ ἐξεγέρσεως κατὰ τοῦ ἐπικειμένου ἀνοσιουργήματος τοῦ φόνου ἑνὸς ἀρχιστρατήγου, ἀποτελοῦντος τὸ σέμνωμα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος καὶ πέντε ἀδαμαντίνου χαρακτῆρος πολιτικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα ὁ ἕνας ἔπιπτε τὰ λοίσθια ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην ταπεινοῦ νοσοκομείου. Καμμία μολαταῦτα καὶ πάλιν ἀνθρωπιστικὴ ἐκδήλωσις. Οἱ "Ἑξ ἐτυφεκίσθησαν, μετεφέρθησαν ἐπὶ κάσσας, ὡς εὐτελῆ σφάγια, εἰς τὸ κοιμητήριον καὶ τὸ χῶμα ἐκάλυψε τὰ αἱματωμένα πτώματά των, ἐνῷ καμμία ἀπὸ τὰ ἓξ ἑκατομμύρια τῶν "Ἑλληνικῶν καρδιῶν δὲν αἰσθάνθη διὰ τὸ συγερὸν συμβάν. Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ—καὶ πολλὰ ἄλλα δυστυχῶς—ἔρχεται τώρα μετὰ μίαν καὶ πλέον δεκαετίαν ὁ Ἑλληνικὸς ἀνθρωπισμὸς καὶ ζητεῖ νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του. Νὰ τυφεκισθῇ ἡ Κάστρου ὅπως ἐτυφεκίσθη ὁ Καλαμαρᾶς καὶ ὁ Γούναρης; Ἀλλ' αὐτὸ ἀποτελεῖ στίγμα διὰ τὸν πολιτισμόν μας. Πολιτευταί, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, διανοούμενοι,λαϊκαὶ ὁμάδες, βροντοφωνοῦν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς χώρας, ἕνα τρομερὸν καὶ ἀδιάλλακτον ὄχι. Ἡ Φούλα πρέπει νὰ ζήσῃ, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ὁ σύγχρονος ἀνθρωπισμός! Ἂς ζήσῃ λοιπὸν καὶ, συνοδευομένη ἀπὸ τὴν αἰμοσταγῆ μητέρα της, ἂς μεταβοῦν καὶ αἱ δύο εἰς τὸ νεκροταφεῖον καὶ ἂς εἴπουν εἰς τὰ ἅγια ὀστᾶ τοῦ Γούναρη καὶ τοῦ Χατζηανέστη, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ βλαστήσῃ ἕνα εὐγενὲς αἴσθημα χοειάζεται νὰ προηγηθῇ, ὅπως καὶ διὰ τὰ ἄνθη, ἡ ρυπαρότης τῆς κόπρου.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Σὰν μυθιστόρημα

Ἕνα ἀπίστευτο κοινωνικὸ δρᾶμα

Δὲ θὰ τὸ πίστευα ποτὲ γι' ἀληθινό, κάτι ποὺ μὲ ἀνατρίχιασμα σωστὸ παρακολούθησα προχθὲς στὸ γραφεῖο τῆς Φιλανθρωπικῆς, ἂν δὲ τὸθλεπα μόνος μου καὶ δὲν ἔνοιωθα ρίγη ποὺ δὲν μποροῦν ἀκόμα νὰ σβύσουν ἀπὸ πάνω μου.

Πέρασαν ἑπτὰ χρόνια ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἀφήναμε τὰ θρανία τοῦ Πανεπιστημίου ἐγὼ κι' ὁ φίλος μου ὁ Γιῶργος Χ..., κι' ἀπὸ τότε ἐμένα μὲ τὴν συγκίνησι ἀνεξίτηλη μέσα ἀπὸ κάποιο σούρουπο ποὺ χαιρετιόμαστε μὲ δάκρυα στὰ μάτια, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀληθινὴ στενοχώρια καὶ ἀδολη φιλία τόσων χρόνων, στὸ ὑπόστεγο τοῦ σταθμοῦ τῆς Λαρίσης. Μείναμε σύμφωνοι νὰ γράφουμε συχνὰ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον γιὰ νὰ μὴ σβύσῃ ἡ ἀγνὴ φλόγα τῆς τόσης φιλίας μας καὶ νὰ μὴ χαλαρωθῇ καθόλου ὁ ὅμορφος φιλικὸς δεσμός. Τὸ τραῖνο ἐκίνησε κι' ὁ Γιῶργος, ὁ φίλος μιᾶς ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας τῶν Ἀθηνῶν, ἐπροβάλε τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ φώναζε σὰν τρελλός.Φεύγω, κι' ἀφήνω τὴν ψυχή μου μαζί σου, πολύτιμε φίλε μου. Ἐκούνησε τὸ χέρι μιὰ δυὸ φορὲς καὶ τὸ τραῖνο ἐχάθηκε στὴν πρώτη καμπὴ τοῦ δρόμου του.

Μὲ συναίσθημα γεμάτο θλιβεροὺς κτύπους ποὺ πρώτη φορὰ ἔνοιωθα μέσα μου ἐγύρισα στὸ σπίτι καὶ ἔφερνα αὐθόρμητα στὸ νοῦ μου ὅμορφα σημάδια τῆς περασμένης ζωῆς μας γεμάτα τρέλλες καὶ παιχνίδια ἀπὸ τὰ μικρὰ σχολικὰ χρόνια μέχρι τοῦ θλιβεροῦ στὸ σταθμὸ χαιρετισμοῦ.

Ἐπέρασαν ἀπὸ τότε ἑπτὰ χρόνια. Ὁ καλός μου φίλος ἔστειλε δυὸ τρία γράμματα ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ ὕστερα δὲν ξανακούσθηκε πιά. Κατάλαβα πῶς θὰ ἀπορροφήθηκε ἀπὸ τὶς ἔννοιες καὶ εἰς φροντίδες τῆς ζωῆς, ἢ τὶς οἴδε τί ἄλλο τὸν ἔκανε νὰ μὴ ξαναγράψῃ. Οἱ συγγενεῖς του λίγο μετὰ τοὶ καὶ πῆγαν κοντά του. Καμμιὰ εἴδησις δὲν μποροῦσε νὰ ἔλθῃ ἀπὸ τότε νὰ μὲ πληροφορήσῃ γιὰ τὴν τύχη τοῦ τόσον καλοῦ φίλου μου. Ἕπτα τόσε πῶς δὲν μένει τίποτε στὸν κόσμο. Ὅλα λησμονοῦνται, σὰν τοὺς λησμονημένους νεκροὺς ποὺ σβύνει λίγο-λίγο ἡ ἀνάμνησις τους ὅπως τοὺς λιώνει σιγὰ-σιγὰ τὸ χῶμα.

Προχθὲς, τὴν ὥρα ποὺ ἤμουν ἀπασχολημένος στὸ γραφεῖο μου μὲ κάποιον ἀστεῖο τύπο ποὺ, γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὴ μόνωσι τοῦ ἀσύλου ἔκανε τὸν τρελλό, ἄκουσα ξέφνα φωνὲς, φασαρίες, ἀναστατώματα ἔξω ποὺ μὲ ἀνησύχησαν ἀρκετά. Τί συμβαίνει, ἐπὶ τέλους; Τί θόρυβος εἶνε αὐτὸς ἔξω; ρώτησα τὸν κλητῆρα τῶν γραφείων.

— Ὁ ἀστυφύλαξ ἔφερε κάποιο τρελλό.

— Τί τὸν ἔφεραν ἐδῶ; Ἡ φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία δὲν εἶνε ψυχιατοεῖον. Νὰ τὸν πάρουν ἀμέσως. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀστυφύλαξ εἶχε φύγει καὶ ὁ τρελλὸς ἀνεστάτωνε τὸ γραφεῖο καὶ τοὺς συγκατοίκους. Ἐπροβαλλα ἀπὸ τὴν πόρτα γιὰ νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ στὸ διαδρομο ποὺ τὸν εἶχαν ἀναστατώσει ἡ φωνὲς τοῦ τρελλοῦ. Διέταξα νὰ γίνῃ ἕνα ἔγγραφον καὶ νὰ τὸν ὁδηγήσουν στὸ Ψυχιατρεῖον. "Ηταν ἀδύνατον ὅμως νὰ προχωρήσῃ ἐλεύθερα.Στὶς σκάλες ἔπεσε κάτω καὶ ἔμεινε ἀναίσθητος. Ἐπεχείρησαν νὰ τὸν σηκώσουν, ἀλλ' ἦταν ἀδύνατον. Ἐπέρασαν δυὸ ὧρες καὶ ὁ τρελλὸς λιπόθυμος εἶχε πέσει ἄπνους ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα στὶς σκάλες. Εἶχε κάπως ἠσυχάσει. Φαίνεται δότι ἡ κατάστασίς του ἦταν νευρικὴ καὶ ὄχι διαρκῶς τρελλή. Ἡ ὥρα πέρασε καὶ ἔφευγα ἀπὸ τὸ γραφεῖο κατεβαίνοντας τὴ σκάλα. Ὅταν τὸν εἶδα κουλουριασμένο κάτω τὸν σκούντησα λίγο μὲ τὸ πόδι καὶ τοῦ μίλοῦσα. Δὲν ἔδινε καμμιὰ ἀπάντησι καὶ μᾶλλον βογγοῦσε σὰν πληγωμένος ποὺ θὰ τὸν εἶχαν χτυπήσει ἐκεῖνη τὴ στιγμή. "Εφυγα. Μετὰ δυὸ ὧρες ἔγυρισα στὸ γραφεῖο. Ὁ τρελλὸς δὲν ἦταν στὶς σκάλες καὶ νόμισα πῶς θὰ εἶχε μεταφερθῆ. Ὅταν ὅμως περνοῦσα ἀπὸ τὰ πρῶτα δωμάτια τοῦ διαδρόμου, δεξιὰ ἐκεῖ κάπου ἀπάνω σ' ἕνα πάγκο καθόταν σωφρονισμένος ὁ πρὸ ὀλίγου ἀναίσθητος τρελλός. Κάθε ἄλλο παρὰ γιὰ ἄνθρωπος ἔμοιαζε. Ἡ ὄψις του ἐξεχώριζαν καὶ τὰ μάτια του πετοῦσαν ἀναμμένες σπίθες. Τὰ μαλλιά του ἦσαν ἀκόμη ὠρθωμένα ἀπὸ τὶς παράφορες ἀταξίες του καὶ τὸ ντύσιμό του ἔρομερο ἀπὸ τὶς κηλῖδες καὶ τὰ κουρέλια.

— Ἔλα μέσα, τοῦ λέγω.— Καὶ μὲ ἀκολούθησε ἤρεμα στὸ γραφεῖο.

— Ἀπὸ ποῦ εἶσαι; Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Πῶς δὲ σὲ μάζεψαν τόσον καιρὸ τώρα ποὺ ἔγινε ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία; Ἀλλὰ ἐδῶ ἀγρεύει πάλι, τεντώνει τὰ μάτια, ἀφήνει τὰ μαλλιὰ νὰ σηκώνωνται μ' ἕνα τρόπο ποὺ πρώτη φορὰ εἶδα στὴ ζωή μου καὶ ἀρχίζει νὰ ἀσθμαίνῃ πάλι ἠχηρὰ κι' ἀήσυχα. Δὲν μιλάει καθόλου, ἀλλὰ ἀρκεῖται νὰ μὲ ἀγριοκοιτάζῃ.

— Πές μου λοιπὸν πῶς σὲ λένε; Καὶ ἀπαντάει μὲ δυσκολία: Γιῶργο Χ... Γιῶργο! ἐψιθύρισα. "Αρχισα νὰ κλονίζωμαι.—Τί δουλειὰ ἔκανες στὴ ζωή σου; — Ἐσπούδασα στὸ Πανεπιστήμιο φιλολογία κι' ἔπειτα ἔφυγα στὴν Εὐρώπη.

Ἀμέσως αἰσθάνθηκα τὸ σῶμα μου νὰ παραλύῃ, τὰ γόνατά μου ἄρχισαν νὰ λυγίζουν καὶ τὴν ψυχή μου νὰ ναυαγῇ ἀπὸ ἄγριες θύελλες μέσα σ' ἕνα πέλαγος ἀησυχίας. Τὸν κυττάζω μὲ ἀνησυχία ἀπὸ πάνω ὡς κάτω. Νὰ τὸν δῶ καλα, νὰ τὸν ἀναγνωρίσω. Νὰ τοῦ μιλήσω μυστικά, μὲ ἐξαιρετικὴ ἀγωνία καὶ συγκίνησι, μὲ τὴ γλῶσσα ποὺ τοῦ μιλοῦσα πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν. "Ηταν ὁ φίλος μου, ἐπείσθηκα πιά.Πρόσεξα καλύτερα τὰ μάτια του, τὸ στόμα, τὰ χαρακτηριστικά του καὶ πάρ' ὅλη τὴν ἀλλοίωσί του ποὺ προξένησαν, τίς οἰδε, οἱ ἄγνωστες ἀτέρια γιὰ μένα περιπέτειες τῆς ζωῆς του, τ' ἀπεγνωρίσα, καὶ μοῦφεραν στὸ νοῦ τὸν παληὸ κι' ὄμορφο λησμονημένο σύνδεσμο. "Ηταν ὁ Γιῶργος, ποὺ χαιρετώντας με ἀπὸ τὸ βαγόνι τὴν τελευταία στιγμὴ μοῦ ἀφῆκε τὴν ψυχή του μαζί μου κι' ἔφυγε. "Ηταν ψέμμα ὅμως. Τὴν ψυχή του τὴν μοίρασε ὁλόκληρη στὸν νέον κόσμο ποὺ βρέθηκε καὶ τὴν ἀφῆκε ὁ δύστυχος μᾶλλον ἐκεῖ παρὰ σὲ μένα. Τὴν ἔδωκε δὲ περισσότερο σὲ κάποιο πρόσωπο ποὺ βρέθηκε μπρός του καὶ νόμισε πῶς κοντά του θὰ βρίσκε ὅ,τι τοῦλειπε ἀκόμα γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὶς εὐτυχίες τῆς ζωῆς του. Ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ μοῦ εἶπε πρόλαβα νὰ καταλάβω μερικά, χωρὶς νὰ ...ἀφήνει καὶ τὶς ἰδιότροπες λεπτομέρειες τοῦ δράματος τῆς ζωῆς του γιατί ὅταν ἄρχισε νὰ μοῦ τ' ἀραδιάζῃ ὅλα τὸν ἔπιασε ἡ κρίσις κι' ἄρχισε πάλι νὰ εἶνε τρελλός.. Ἀκόμα δὲν μπορῶ νὰ ἀποβάλω τοὺς φόβους ποὺ δοκίμασα μὲ τὰ σκληρὰ χτυπήματα ποὺ ἔκανε στὸν ἑαυτό του, τὴ δαιμονισμένη του ὄψι, τοὺς ἀφροὺς ποὺ ἄφηνε ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὴν ἀφάνταση τρέλλα του ποὺ ἔμοιαζε σὰν ὀρμητικὴ καὶ ἀκατάσχετη θύελλα. Ποῦ νὰ τὸ μήσω νὰ τοῦ πῶ τὸ μυστικὸ τῆς λησμονημένης φιλίας μας. Ἀλλοίμονο ἂν θὰ μποροῦσε νὰ πιστέψῃ ὅτι ὁ κληρικὸς ποὺ μιλοῦσε μαζί του εἶνε ὁ παλιὸς του μοναδικὸς φίλος. Αὐτὸς ποὺ τοῦ εἶχε χαρίσει φεύγοντας κάποιο δειλινὸ ὁλόκληρη τὴν ψυχή του. Ἡ δραματικὴ ἀποκάλυψις θ' ἀποτελοῦσε γι' αὐτὸν μιὰ καινούργια θύελλα στὴν ψυχή του πιὸ ὁρμητικὴ καὶ πιὸ τρελλὴ ἀπ' αὐτὴν ποὺ τὸν εἶχε κυριέψει. "Αν δὲν τὸν ἐπηρεάζε ἡ κατάστασίς του ἀσφαλῶς θὰ μὲ περνοῦσε καὶ μένα γιὰ τρελλὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ μ' ἔβλεπε νὰ παράζωμαι τόσον ἀδικαιολόγητα καὶ νὰ κυλοῦν ἀπὸ τὰ μάτια μου ἀκράτητα δάκρυα. Πράγματι, αὐτὸς μοῦ μίλοῦσε κι' ἐγὼ ἀπὸ μέσα μου ξεφόλλιζα ὁλόκληρη τὴ ζωὴ πο

ΛΙΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η (ρυθμ. ὡρ.)

Ε... σόρ.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Κυβίμη - Μαρίκα). «Ο Γνησιόφρων».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Σμείς κι τέρατα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. ('Αγτρόπουλος). «Η Ρουλέττα».

Κιγηματογραφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τὸ καφενεδάκι».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Μὲ νέφη στὸν Ἥλιο Δεύτερο», Β' βίβλιο».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ γυναῖκα στὸν πόλεμο».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΙ. «Ὁ κύριος τοῦ κε... σοντιστέου».
ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Ἄγνωστος λούρας».
ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ. «Ἡ Α' Μ. Ποντρίφρα».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ θύελα τῆς Μαύρης Ἀνατολῆς».

Συνοικιακοι

ΑΘΗΝΑ'Ι-ΚΟΝ. «Δὲν Ζοῦμε Μόνοι».
ΑΡΗΣ. «Ὁ Βασιλιὰς τῶν Ἀόδων».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἔρωτες μεσονυχτίου».
ΒΥΡΩΝ. «Μορφοῦλα».
ΕΛΛΑΣ. «Ὁ Ἀετὸς ἀφρισμένος».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ρωσσοκτίνα».
ΠΑΛΑΣ. «Ἔλεος μὲ τρεγοῦλια».
ΦΟΙΞΙΑΛΙΡ.

Πειραιώς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. 6 μ.μ. «Ἡ κρήνη τῶν ἔρωτα». 10 μ.μ. «Ἐντνέτκα».
ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Ἡ κακὴ νύφη Φρόσω».
ΑΥΓΗ - ΛΑΪΦ. «Ἡ τύχη».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἀλλ' ἀφοῦ σφοῦ κι' ἔνας τέτοιος».

Τὸ ραδιόφωνον

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 5.35 μ.μ. Μεγάλη συναυλία ἀπὸ τὴν ὁ. Κλαμένς Κρόνν. Ἔργα τοῦ Μπετόβεν, Ἀντόνιν Κοζλοῦ, Ἡ ρεμαντικὴ ὀρχήστρα Βιέννης, Ἀρχιμάεστρος: Ζιγμουντ-Κονσέρτο διὰ βιολοντσέλλο καὶ ὀρχήστρα. Μετάβαση: «Λευτέρα σταφυρίνα», 10 μ.μ. Μουσικὴ χορεύτου.

ΒΟΡ, ΙΤΑΛ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ (Μιλάνο, Γένοβα, Τορίνο, Ἀστρατ). 6.30 μ.μ. Ἠχοειδὴ μουσικὴ. 8 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική, 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (Φλαμ.) 10 μ.μ. Μεταδόσεις ἀπὸ τὴν «Βελοντρόμ» τοῦ Βάγνερ ἀπὸ τὴν Ἀ. Ὄπερα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (385 μ.). 8.30 μ.μ. Συναυλία καὶ τραγούδια. 9 μ.μ. Μεταβίβασις τῆς ὀπερέτας «Γουγάνες βιολιστὲς» ἀπὸ Ἀ. Ὄπερα.

ΤΟΥΛΟΥΖ (385 μ.). 8 μ.μ. Ἐκπομπὴ τοῦ Ἀ. Ὀρφεωνικοῦ. 9 μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Συναυλία 10 μ.μ. Ἀφρέτες. 10 μ.μ. Μελοδία 10.30 μ.μ. Βαγνέριο ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Μασενέ — «Ἡρωδιάς».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (394 μ.). 8. 40 μ.μ. Μεταδοσὴ τῆς ὀπερας «Θαῖς» τοῦ Μασενέ.

ΡΩΜΗ (441 μ.) 9.45' μ.μ. Μεταδοσὴ ὀπερας.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 8.30 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου. Ἔργα Λίστ, Σοπὲν, Ἀλμπενίζ. 9.30 μ.μ. Συναυλία καὶ τραγούδια.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἐξομολογήσεις

Κατορθωμένη δυνατότ... Δὲν φέρνει μονόχαρα τόσες καὶ τόσες ἀφόβητες ἀλλὰ καὶ ἀσύστατοι κορφίδες, ἀλλὰ καὶ βαθυστόχαστες φίλοσοφ...

Ἀ... Ἀριστοτ...

— Κ' ἔστω...

Ἀ'κατ... Ἀ... Ἀ... Ἀ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΑΠΕΦΑΣΙΣΑΝ ΟΜΟΦΩΝΩΣ Ν' ΑΠΟΚΡΟΥΣΟΥΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ

Η "ΠΑΓΙΣ,, ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Οι κ.κ. Τσαλδάρης, Καφαντάρης, Παπαναστασίου καὶ Ζαβιτσάνος εἰς βραχεῖαν ἰδιαιτέραν συνομιλίαν των, εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, εὑρέθησαν ἀπολύτως σύμφωνοι ὅπως μὴ δεχθοῦν τελικῶς τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην συζήτησιν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος. Ὅπως ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῶν ἀλλαχοῦ δημοσιευομένων πρακτικῶν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Βενιζέλος προέτεινε κατ' ἀρχὰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς συζητήσεως ταύτης κεχωρισμένως, τὴν Τρίτην «περὶ τοῦ πρακτέου» μ.μ. ἀντιμετώπισιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος καὶ τὴν Πέμπτην — ὁπότε πρόκειται ν' ἀναχωρήσῃ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς Γενεύην — ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις. Εὐθὺς κατόπιν προέτεινε νὰ διεξαχθῇ ἐνταῦθα ἡ συζήτησις βεβαιῶν ὅτι δὲν θὰ ἐπέρριπτε καμμίαν εὐθύνην ἐπὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐὰν θὰ εἶχεν αὕτη συνεπείας εἰς τὰς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὁλοκληρωτικὴν ἔγκρισιν τοῦ κατὰ μέρος μόνον υἱοθετηθέντος ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς σχεδίου της διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐν ἀπολύτῳ ὁμοφωνίᾳ ἔκριναν ὅτι ὁπωσδήποτε διεξαγομένη ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον ὁλοκλήρου τῆς τετραετοῦς οἰκονομικῆς καὶ πρὸ παντὸς τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἀνατόφευκτος ἐξέλιξις τῆς συζητήσεως θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν—σκοπίμως προκαλοῦσαν καὶ πάλιν ἐν παραμοναῖς κρίσεως τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος ὑπὸ διεθνοῦς ὀργανισμοῦ, τοῦ Συμβουλίου, ἤδη, τῆς Κ. Τ. Ε. — ν' ἀποδώσῃ ἐνδεχομένην ἀποτυχίαν τῶν ἐπικειμένων ἐν Γενεύῃ ἐνεργειῶν της εἰς τὴν στάσιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι διὰ τὰς ἀπόψεων, τὰς ὁποίας ὑπεστήριξε παρέσχεν ἐπιχειρήματα εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας πρὸς δυσμενῆ κρίσιν.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως μὴ διατεθειμένοι ὁπωσδήποτε νὰ παράσχουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν παρ' αὐτῆς τόσον ἐπιμόνως ἐπιδιωκομένην εὐκαιρίαν νὰ καλύψῃ τὴν ἐνδεχομένην ἀποτυχίαν της διὰ τῆς μεταθέσεως τῶν εὐθυνῶν, προῆλθον εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀπόφασιν νὰ μὴ δεχθοῦν τὴν διεξαγωγὴν τῆς συζητήσεως παρὰ μόνον μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε., ὁπότε καὶ θὰ εἶνε εὐχερὲς νὰ διεξαχθῇ ἀπολύτως ἐλευθέρα.

Ἡ Κυβέρνησις, ὡς προκύπτει σαφῶς ἐξ ὅσων εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος ἐν τῇ Βουλῇ, ἀλλὰ καὶ ἐκ κατηγορηματικῆς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως αὐτῆς δηλώσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θὰ ἐπιμείνῃ τὴν Τρίτην προκαλοῦσα τὴν συζήτησιν.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως συνεπεῖς πρὸς τὴν ἀναφερθεῖσαν συμφωνίαν των, εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ φθάσουν καὶ μέχρις ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς συνεδριάσεως.

ΗΡΧΙΣΕΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΧΘΕΣ Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΚΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπηύθυνε χθὲς ἔγγραφον εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ ὁποίου γνωρίζει εἰς αὐτὴν ὅτι, ἀπὸ τῆς χθὲς οἱ τόκοι τῶν ἐσωτερικῶν δανείων θὰ πληρώνωνται μειωμένοι κατὰ 25 % καὶ ὅτι ἀναστέλλεται ἡ πληρωμὴ τῶν χρεωλυσίων τῶν δανείων τούτων.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου γνωρίζει ὅτι ἐρεξῆς οἱ τόκοι τῶν ἐξωτερικῶν δανείων θὰ πληρώνωνται εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.

"Οσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰδικῶν λαχνῶν ὁ κ. Μαρῆς διηυκρίνισεν ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται εἰς τὸ κατατεθὲν σχέδιον νόμου σχετικὴ μνεία περὶ ἀναστολῆς των, θὰ ἐξακολουθοῦν πληρωνόμενοι ὡς καὶ πρότερον.

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν συνῆλθεν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή, παρισταμένου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος σχεδίου νόμου περὶ Δημοσίου Χρέους. Τῆς συζητήσεως δὲν μετέσχον τὰ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Ὁ κ. Μαρῆς, εἰσηγούμενος τὸ νομοσχέδιον, ἀνέπτυξε τοὺς γνωστοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἠνάγκασαν τὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀναφερομένων μέτρων. Ἐδήλωσεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν κατέληξεν εἰσέτι εἰς ἀπόφασιν περὶ τοῦ ποῖα δάνεια θὰ περιλάβῃ εἰς τὸ μέτρον τῆς μειώσεως τῶν τόκων. Ἐπίσης δὲ ὅτι τὸ ληφθὲν μέτρον εἶνε προσωρινὸν καὶ ὅτι ἡ ὁριστικὴ διαρρύθμισις του θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. ἐνδεχομένως δὲ καὶ τῆς Διασκέψεως διὰ τὰς ἐπανορθώσεις τοῦ Ἰουνίου.

Οἱ πρόσφυγες κυβερνητικοὶ βουλευταὶ παρετήρησαν ὅτι αἱ διανεμόμεναι ὁμολογίαι εἰς τοὺς πρόσφυγας ἀγρότας, διὰ τοῦ νομοσχεδίου θὰ ὑποστῶσι διπλῆν μείωσιν τοῦ τόκου. Διότι θὰ τοῖς διανεμηθῶσιν ὁμολογίαι ἀντὶ τύπου 6 %, τύπου 4 ½ % τῶν ὁποίων ὁ τόκος θὰ μειωθῇ μετὰ τὴν διανομὴν κατὰ 25 %.

Ὁ κ. Τσιτσάρας, τοῦ προοδευτικοῦ κόμματος, παρετήρησεν ὅτι τὰ δάνεια ἀπαλλοτριώσεως τύπου 8 %, δὲν εἶνε δίκαιον νὰ ὑποστῶσι μείωσιν τοῦ τόκου των, καθ' ὅσον τὰ δάνεια ταῦτα δὲν ἔχουν ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀδιαφόρως ἀν ἐξυπηρετοῦνται παρ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. Ἡρακλείδης, τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, ἐζήτησε νὰ τοῦ προσκομισθοῦν πίνακες, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ ἐμφαίνηται τὸ ἐν κυκλοφορίᾳ ἀπομένον κεφάλαιον, τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐσωτερικῶν δανείων. Ὁ χρόνος τῆς ἐξοφλήσεώς των, οἱ τόκοι των, ποία ἡ ἀγοραία ἀξία των κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος τοῦ χρηματιστηρίου, κατὰ τὸν Ἰανουάριον καὶ σήμερον, ποῖα δάνεια ἔχουν εἰδικοὺς λαχνοὺς, καὶ ποῖα εἰδικὰ προνόμια, διὰ τὰ ὁποῖα, ἐτόνισεν ὅτι, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ καταργηθοῦν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ νομοσχέδιον, ἐξαιρέσει τῶν κ.κ. Τσιτσάρα καὶ Ἡρακλείδη, οἵτινες κατεψήφισαν τοῦτο.

Ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου ἐν τῇ Βουλῇ θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Τρίτην.

ΑΝΕΒΛΗΘΗ Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ

Κατόπιν συνεννοήσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Διανομῆς καὶ Παραγωγῆς, ἀπεφασίσθη ὅπως μὴ προβῇ ἡ Ἑταιρεία εἰς τὰς ἀπολύσεις 149 ὑπαλλήλων της, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Μαΐου, ὁπότε καὶ θὰ ἐπανεξετασθῇ τὸ ζήτημα πρὸς ὁριστικωτέραν διευθέτησιν.

Τὰς ἀπολύσεις ταύτας εἶχεν ἀποφασίσει, ὡς γνωστόν, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας.

ΕΚΛΕΙΣΑΝ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΔΡΑΜΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐλήφθησαν σήμερον ἐνταῦθα τηλεγραφήματα ἀγγέλλοντα ὅτι ἀπαντα τὰ καταστήματα τῆς Δράμας, Πρωσοτσάνης καὶ Δοξάτου παρέμεναν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν κλειστά, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας τῶν ἐμποροεπαγγελματιῶν διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ παροχῆς ἐνιαυσίου χρεωστασίου.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Ο ΕΡΙΚ ΧΑΜΠΡΟ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Ἔρικ Χάμπρο παρητήθη διὰ λόγους ὑγείας ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῆς ὁμωνύμου Τραπέζης, τὸν διεδέχθη δὲ ὁ Ὄλαφ Χάμπρο.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ. - ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΚΙΖΕΙ ΔΡΙΜΕΩΣ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΛΟΓΙΑΝ ΚΑΙ ΖΗΤΕΙ ΟΠΩΣ ΕΞΕΤΑΣΘΗ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

δήσεως,χαρακτηρίζει δὲ αὐτὴν ὡς ἐγκληματικὴν, διότι δὲν ἐκερδίσαμεν τίποτε ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἐκινδυνεύσαμεν νὰ ἴδωμεν ὅλον τὸν στρατόν μας αἰχμαλωτισμένον ἂν μᾶς ἄφηναν νὰ προχωρήσωμεν.Λέγει ἔπειτα ὅτι παρὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς ὁ ἀντιπρόσωπός μας δὲν ἐδέχθη πρότασιν τῆς Κ. Τ. Ε. πρὸς μεσολάβησιν τῆς Ἀγγλίας διὰ σύναψιν εἰρήνης.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ὁ μακαρίτης Πανᾶς δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποφασίσῃ περὶ τούτου. Διατί δὲν δημιλεῖτε μὲ τὴν εἰλικρίνειαν ποὺ σᾶς ὁμιλῶ ἐγώ;

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Καὶ μετὰ τὴν ὕβριν δὲν ἀποσύρω τοὺς ἐπαίνους μου.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἡ Τουρκία ἐδέχθη;

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἀκριβῶς διότι δὲν θὰ ἐδέχετο ἔπρεπε νὰ σᾶς κάμῃ νὰ δεχθῆτε μὲ χέρια καὶ πόδια. Αὐτὸ θὰ ἠνάγκαζε τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐπέμβῃ.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Γνωρίζετε ὅτι διεφώνησαν αἱ Δυνάμεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν;

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ διαμαρτύρεται διὰ τὰς διακοπὰς καὶ παρακαλεῖ νὰ μὴ τοῦ γίνωνται τοιαῦται διότι εἶνε ἄρρωστος.

Λέγει ἔπειτα ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τοῦ 1922, βλέπουσαι ἐπερχομένην τὴν καταστροφὴν, ὤφειλαν νὰ συμπτύξουν σιγὰ—σιγὰ τὸν στρατόν νὰ φροντίσουν νὰ σώσουν τὸ ὁλικὸν καὶ νὰ διευκολύνουν τὴν ἀναχώρησιν τῶν πληθυσμῶν πρὸς τὴν Θράκην.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συνθήκης ἀνετέθη καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ τὴν κάμῃ μόνη της.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Οὔτε αὐτὸ εἶνε ἀληθές.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἶνε ἀληθές.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Οὔτε αὐτὸ εἶνε ἀληθές. Σᾶς εἶπα πρὸ ὀλίγου ὅτι ἡ ἐκτέλεσις θὰ ἐγίνετο διὰ τῆς παροχῆς ὄχι μόνον τῆς ὑποστηρίξεως τῆς διπλωματικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς στρατιωτικῆς, δι' ἀεροπλάνων.

Ὁμιλῶν διὰ τοὺς τυφεκισθέντας πολιτικοὺς ἐπαναλαμβάνει ὅσα εἶπε προχθές, τονίζων ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 ἐνεπνέοντο ἀπὸ εὐγενέστατα ἐλατήρια.

Ι. ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ. Ὁ Κλεμανσὼ ἀπεκάλεσε τὴν σφαγὴν αὐτὴν «τὸ μακελειὸ τῶν Ἀθηνῶν».

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ συνεχίζων ἐπαναλαμβάνει ὅσα πλειστάκις εἶπε περὶ δημοψηφίσματος καὶ λέγει πῶς ἀφοῦ τοῦτο δὲν γίνεται δεκτὸν ζητεῖται νὰ εἶνε μειωμένοι οἱ ἄνδρες τῆς ἐπαναστάσεως; Δὲν λησμονεῖτε —τονίζει— ἐπὶ τέλους τοὺς νεκρούς σας, ὅπως ἐλησμονήθησαν αἱ χιλιάδες τῶν νεκρῶν ποὺ ἔχασαν ἄδικα τὴν ζωήν των; "Αν γίνῃ τοῦτο ὁ τόπος θὰ ἐπανεύρῃ τὴν γαλήνην του.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, δευτερολογῶν λέγει ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ὡμολόγησε τὰς ἐνεργείας του, αἱ ὁποῖαι ἀπέθησαν τόσον ἐπιζήμιοι. Τονίζει ἔπειτα ὅτι αὐτὸ ποὺ ἔκαμε ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶνε τακτικὴ πολιτικοῦ ἀνδρός. "Ωφειλε —λέγει.— ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νὰ δεχθῇ ὡρισμένην ἡμέραν συζητήσεσης, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἦσαν ὅλοι παρασκευασμένοι.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δὲν ἐπροκάλεσα ἐγώ.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἡ ὅλη σας πολιτικὴ εἰς τὴν Ἀσίαν ἦτο πολιτικὴ ἐπὶ τῆς ἄμμου. Ὁ πόλεμος ἐτελείωσε δι' ὅλους καὶ ἐμείναμεν ἡμεῖς νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν συνθήκην τῶν Σεβρῶν μὲ τὴν Ἰταλίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν ἐχθρικῶς διακειμένας πρὸς ἡμᾶς. (Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ φιλελεύθερος βουλευτὴς κ. Κουλουμβάκης παραδίδει εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἓν χειρόγραφον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ κ. βουλευτὴς εἶχε γράψει μὲ μεγάλα γράμματα τὸ ἀπόσπασμα τοῦ βασιλικοῦ θουρείου τὸ ὁποῖον ἔλεγεν: «ὁ Βασιλιᾶς μας πάλι θὰ ζώσῃ τὸ σπαθί, θὰσφάξῃ ἀγγλογάλλους κλπ.)

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὸ σημείωμα τοῦτο.

Ι. ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΙΔΗΣ. Αὐτὸ εἶνε ἀνάξιον καὶ ἐνὸς Κουλουμβάκη ἀκόμη. (Πρὸς τὸν κ. Κουλουμβάκην:) Νὰ μιλοῦν ὅλοι, νὰ μιλᾶς κι' ἐσὺ ποὺ κατεβρόχθισες τοὺς ἐράνους τῆς Ἀμερικῆς;

Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ. Εἶσαι ἀνάξιος....

Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ. Κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς, ἀρκετὰ ἠνέχθημεν μέχρι σήμερον τὸν κύριον αὐτὸν ἀνοηταίνοντα, ἂν δὲν τὸν περιορίσητε θὰ τὸν περιορίσωμεν ἡμεῖς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔχει προκληθῆ τεράστιος θόρυβος, ἀπειλεῖται δὲ συμπλοκὴ διότι ὁ κ. Μουντζουρίδης πειράται νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ κ. Κουλουμβάκη, ἀναχαιτίζεται ὅμως.

Τέλος ἀποκαθίσταται ἡσυχία μετὰ πολλοῦ κόπου, ὁ δὲ κ. Κουλουμβάκης, καλούμενος, παρέχει ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς φράσεως διὰ τὸν κ. Μουντζουρίδην, —τὴν ὁποίαν δὲν κατώρθωσε νὰ τελειώσῃ— καὶ τὸ ἐπεισόδιον θεωρεῖται λῆξαν.

Ὁ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, συνεχίζων, ἀνατρέπει τὴν ἐπιχειρηματολογίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν τοῦ κ. Πουανκαρέ, γραφεῖσαν ὡς κρίσιν βιβλίου εἰς τὴν ὁποίαν γράφεται... «ὁ κ. Λοὺδ Τζῶρτζ καὶ ὁ κ. Βενιζέλος διὰ κακῆς συμφωνίας ἔρριψαν τὴν Ἑλλάδα εἰς περιπέτειαν, τῆς ὁποίας, μόνος σκοπὸς ἦτο ἡ προαγωγὴ τοῦ ἀγγλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, περιπέτειαν ἡ ὁποία, ἀπ' ἀρχῆς τῆς συλλήψεώς της ἦτο καταδικασμένη εἰς βεβαίαν ἀποτυχίαν. Περὶ τούτου εἰδοποιήθη ὁ κ. Βενιζέλος ἀλλὰ ἄφησε νὰ ρυμουλκηθῇ ἀπὸ τὸν κ. Λοὺδ Τζῶρτζ.»

Τελειώνων ὁ κ. Τσαλδάρης, λέγει ὅτι, ὁ κ. Βενιζέλος κάθε ἄλλο παρὰ συμβάλλει εἰς τὴν ἐξάλειψιν τοῦ διχασμοῦ.

ΑΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ κ.κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Εἰς τὸν ἀγῶνα ὁ ὁποῖος διεξάγεται ἀπὸ χθὲς μεταξὺ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν πρόκειται νὰ λάβω μέρος. Ὅλοι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα οὔτε ἀνεύθυνοι, οὔτε ξένοι μὲ τὰ μεγάλα γεγονότα τὰ ὁποῖα συνέβησαν ἀπὸ τοῦ 1910 καὶ ἐντεῦθεν. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ μετάσχω εἰς τὴν συζήτησιν αὐτὴν, εἶνε γνωστὸν πρὸς ποῖα ἐπιχειρήματα θὰ ἀπέκλινα λόγῳ τῆς παρελθούσης δράσεώς μου. Ὅσον καὶ ἂν ἦσαν σημαντικὰ τὰ λεχθέντα εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εἴπω ὅτι ἡ συζήτησις αὕτη δὲν ἀνεμένετο. Δὲν θέλω νὰ εἴπω ποῖος εὐθύνεται, ἀλλὰ δὲν εἶνε κοινοβουλευτικὸν νὰ ζητοῦνται κοινοβουλευτικαὶ εὐθύναι διὰ γεγονότα ἀρκετὰ παροχημένα. Τὰ πολιτικὰ κόμματα δὲν δύνανται νὰ κριθοῦν ἐκ τῆς δράσεώς των πρὸ μιᾶς δεκαετίας. Ἔχουν ὡρισμένην οἰκονομικὴν δράσιν σήμερον καὶ χθές. Αὐτὴ εἶνε βάσις πρὸς ἀνταγωνισμὸν καὶ συζήτησιν. Δι' αὐτὸ φρονῶ ὅτι ἡ ἔκκλησις τοῦ κ.Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἔπρεπε νὰ εἰσακουσθῇ. Καὶ ὅλα αὐτὰ νὰ πάνε εἰς λήθην. Ἰδίως μάλιστα τώρα, ὁπότε κολοσσιαῖα προβλήματα ὑπάρχουν πρὸ ἡμῶν. Ἂς μὴ ἐπιζητῶμεν λοιπὸν ν' ἀνακινῶμεν τώρα τὸ παρελθὸν διὰ νὰ τύχωμε πολιτικῶν ἢ οἰκονομικῶν ἱκανοποιήσεων. Καμμία ἀπολύτως ἱκανοποίησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ τὸ ὕψος τῆς ἱκανοποιήσεως, τὴν ὁποίαν παρέχει ὁ λαὸς καὶ ἡ ἱστορία εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας. Καὶ ὅπως δὲν θέλομεν νὰ στηρίζωντα τὰ κόμματα εἰς τὴν ἐχθρότητα τοῦ παρελθόντος, δὲν θέλομεν ἐπίσης νὰ στηρίζωνται καὶ ἐπὶ μεγαλουργημάτων τοῦ παρελθόντος διὰ νὰ ρυθμίζουν τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Ἔχομεν σημερινοὺς σκοποὺς καὶ δράσιν. Καὶ ἔπρεπε βεβαίως ἡ διεξαχθεῖσα συζήτησις νὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν, ἀλλὰ πρέπει νὰ συμφωνήσωμεν ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν πλέον εἰς τὴν συζήτησιν αὐτὴν καὶ δὲν θὰ ἀναμοχλεύσωμεν πλέον τὰ πάθη. Ὅλοι ἀναγνωρίζομεν τὴν δεινὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ λαὸς καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὅλοι ὅπως τὸν βοηθήσωμεν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν δεινὴν αὐτὴν θέσιν. Ἡ ἐξέτασις τοῦ παρελθόντος δὲν συμβάλλει εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τῆς θέσεως τοῦ τόπου. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ μακρὰ συζήτησις περὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως δὲν ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαία καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ζητηθοῦν εὐθύναι.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ

Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐτόνισεν ἀφ' ἑτέρου ὑπερμέτρως ὅτι ὁ ὀχηματισμὸς τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως θὰ ἀπετέλει κατάλυσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Δὲν δύναμαι νὰ συμμερισθῶ τὴν ἀντίληψιν ταύτην, δὲν σημαίνει κατάργησιν τοῦ πολιτεύματος ἡ συμμετοχὴ ὅλων τῶν ἀρχηγῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν. Δύναται καὶ τοῦτο νὰ γίνῃ εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις διότι τὸ πολίτευμα δὲν εἶνε τόσον ἄκαμπτον. Βεβαίως ἡ θέσις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀπὸ κομματικῆς ἀπόψεως, εἶνε ἰδιάζουσα καὶ ἀναγνωρίζω ὅτι ἦτο πολὺ πιθανὸν ἐκ τῆς συνεργασίας αὐτῆς νὰ ἀπεκόμιζε μεγάλην κομματικὴν ζημίαν, δι' αὐτὸ δὲ καὶ εἶνε εὔκολον νὰ ἐξηγηθῇ ἡ στάσις του. Ἂν ὅμως ἡ κυβέρνησις ἐκείνη ἐπετύγχανε νὰ ἐξαγάγῃ τὸν τόπον ἀπὸ τὰς δυσχερείας, τὸ κέρδος θὰ ἦτο μέγα διὰ τὸ κόμμα τὸ Λαϊκόν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Οὐδὲν τοιοῦτον ὑπελόγισα.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἀναγνωρίζω τὴν ἀγαθήν σας προαίρεσιν. Σεῖς ὅμως ὁ ἴδιος εἴπατε ὅτι τὸ κόμμα σας ἦτο ἀντίθετον κατὰ τὴν μεγίστην αὐτοῦ πλειονότητα.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Εἶπα ὅτι δὲν νομίζω σκόπιμον τὴν σύστασιν τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Πάντως ἡ ἀντίδρασις προήρχετο ἐκ τῆς παλαιᾶς κομματικῆς ἀντιθέσεως καὶ ὄχι ἐκ τῆς σημερινῆς σκοπιμότητος. Ἐὰν τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἠλησμονῆ τὸ παρελθὸν θὰ εἶχε μεγαλυτέραν συγγένειαν πρὸς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἀπὸ ὅσην ἔχομεν ἡμεῖς ὅσον καὶ ἂν συνειργάσθημεν εἰς τὸ παρελθόν. Ἐὰν τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐμμένῃ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ὁμοιογενοῦς κυβερνήσεως εἶνε εἰς τοῦτο μαθητὴς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων τὸ ὁποῖον ἐπὶ μίαν τετραετίαν αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ἐτήρησεν. Ἦλθε λοιπὸν καὶ ἡ σειρὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ θέλῃ καὶ αὐτὸ ὁμοιογενῆ κυβέρνησιν. Μέρος αὐτῆς τῆς εὐθύνης βαρύνει τοὺς Φιλελευθέρους καὶ τὸν ἀρχηγόν των. Δὲν ἐφαντάσθην ὅμως τὸ Λαϊκὸν κόμμα [illegible]

λεπτομερείας τοῦ προγράμματός του ἀλλὰ νὰ δείξῃ τὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν ἐννοεῖ νὰ ἡ κριτικὴ ἡ ὁποία ἔγινε εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἶνε βάσιμος. Δὲν νομίζω ἐν τούτοις ὅτι ἡ ἀποτυγία τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως ἐξέθεσε τὸν τόπον εἰς μέγαν κίνδυνον, ὑπάρχει μεγάλη πλειοψηφία ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλονται διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ κρίσις.

ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΗ Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Ἡ διαφορὰ ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ ἡμῶν καὶ τ